

செய்யும்
நீதிநெய்யல்லா

ஜெயங்கொண்டார் சதகம்.

நிருமுகவிஸாசம்.

ஆறுமுகவிஸாச புத்தகசாலை

சுருதி, பாழகநார ஸீதி

சென்னபட்டணம்.

இதன் விலை அனா ௨

உ

சிவமயம்.

ஜெயங்கொண்டார் சதகம்.

மதுரைச்சீர்மை சிவங்கை சமஸ்தானம்
கீழைச் சேவற்பட்டு
இளையாத்தங்குடி ஏழுநகரமென்று சொல்லப்பட்ட
நேமநகரத்திலுதித்த
அழகப்பசெட்டியார் துரார்
முத்தப்பசெட்டியார் அவர்களியற்றியது.

—o—o—o—

இஃது
மேற்படியார் பௌத்திரர்
நாராயணஞ்செட்டியார்
கேட்டுக்கொண்டபடி

—o—o—o—

திருக்கையா பரம்பரைச் செங்குந்த சங்கத்தி லோருவராகிய
சிதம்பரம்

அ. இரத்தசபாபதிமுதலியாரால்

—+—

சென்னை :

இந்து நியலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1896.

உ

சிவமயம்.

ஊனையூர்ப்பாரதியாரவர்கள் இயற்றியது.

ஒவ்ருபதமாசூரனைக்கண்டோடியொளிதார்விசையன
வாங்குதனுவால்பூசைவாங்கின—ரீங்கிருக்கும்
நன்னியமச்சோழீசனார்செயங்கொண்டாரென்ற
வென்னசெயங்கொண்டாரிவர்.

மேற்படியார் பாடிகேட்டதற்குப்பதில்

முத்தப்பசெட்டியாரவர்கள் இயற்றியது.

என்னசெயங்கொண்டாரிவரென்றான் முப்புரத்தைச
சொன்னமயமாய்ச்சமைத்தசோழீசர்—பின்னுஞ்
சிரித்துசெயங்கொண்டாரசித்தசனைக்கண்ண
வெரித்துசெயங்கொண்டாரே.

சுந்தர முதலியார் சொல்லியது.

ஆகியவருந்தம்.

திருமதுரைச்சாப்பட்டினையாற்றங்குடிச்செட்டிசீமானென்னு, மு
ருமதனனழகப்பனுதவியமுத்தையனெனுமொப்பில்சிங்க, மருமறை
சாத்திரவகளோடாகமனகள்புராணங்களனைத்துந்தேர்ந்து, பெருகு
பழமொழிநூறுங்கதைநூறுஞ்சத்தமெனப்பேசுந்ருமால்.

சிவமயம்

ஜெய ங் கொண் டார் ச த க ம்.

காப்பு

வநாயகர்துதி.

சாபொருந்தத்தென்னே மசசெயங்கொண்டசோழீசாதிருப்பே
வாழ்த்திப், பாரபொருந்து வருவிலிருத்தப்பாமாலைதனிலுலகப் பழ
மைச்சொல்லே, யேர்பொருந்து செந்தமிழால யான்பாடப்புவிலு
ள்ளோரிசைந்தகேட்க காற்பொருந்து திகரத்தான்வெயிலு
கக்கணபதிதாள் காப்பு உதானே.

முருகர்துதி.

நகரமெல்லா மபணந்தேகதுஞ் செயங்கொண்டசோழீசநாயனா
ர்மேன், மகரநெடுங் கனலுலகவத்தியைச்செந்தமிழால்யான்வழுத்து
தற்கே, யகரமுதலவ்வெழுநென்றாதிமின்முப்பாற்சொன்னவவன்
ரூள்போற்றிச, சிகரவரை மீதெழுந்திறங்கவடிக்கே லவன்றான்சென்னி
சேர்ப்பாம்.

கலைவாணிதுதி.

சிலவேளைவென்றபிராந்தென்னே மநகரில்வளர்செயங்கொண்
டார்மே, லுலகிலுள்ளோர்வழக்கமதாய்ச்சொன்னசொல்லத்தமிழா
லேயுரைப்பதற்குக், கலைவாணியாகியுலகுள்ளமட்டுமபடிக்கவந்தகவி
தைதன்னின், மலர்வேதன்மனைவியென்றன்மன, தில்ருந்திடிவுடை
யைவழுத்துவாளே

அவையடக்கீர்.

பத்திருளநதிநிற்குரி தண்டலையென்றெமக்குரைத்த பரமர்மீதி
ல். வித்தகர்முன்னுலகவழங்கடையெடுக்கொருநூறுவீருத்தஞ்செய்
கா. ரத்தைநிகரெனசெய்ய கொண்டார்மீதின்முதையன்சிற்றறிவி
னாலே, மத்தகயந் தனக்குமுன்னேசிற்றெறும்புநடந்ததென உசனித
தேனே.

பாயிரம் முற்றிற்று

நூ ல்.

வாங்கீகர் கதை.

நல்லேடவான்மீகர் சப்தரிஷங்களை சசோந்தாராமந்த்ரஞ், சொ
ல்லநால்லலாதகற்றிறியாமையினமராவெனமுன்சொன்னார், வில்வி
சையன் டொம்மைவெல்லக்கணைகொடுத்தசெய்யவகொண்டார் விளங்கு
நாட்டிற், கல்விதனக்கழகசுடறமொழித் லெனமுன்னோர் கழறு
வாரே.

(க)

பார்க்கீகர் கதை.

அருமறைமார்க்கண்டர்ரித்தந் திருக்கடவூர்வேணியனையன்பா
ய்ப்பற்றி, வருசமன் றன்பகையடக்கித்தீர்க்காயுளாய்ப்புவியில் வளரா
நின்றார். தருவாகிகர்தென்னேமநகரில்வளர்செயவகொண்டார் தமிழ்
சேர்நாட்டிற், பெருமரத்தைசசுற்றிநின் றவல்லியுஞ்சாகாதெனவே
பேசுவாரே.

(உ)

பார்க்கீகர் கதை.

அருமைசெறிபாண்டவர்கள் பங்காளிசெய்கொடுமையாற்காடா
ண்டு, முரிமையுடன் தருமர்செய்தநன்றியினற்றிரும்பவும்வந்துலகை

யாண்டார், பருவாவில்லாவளைக்க செயங்கொண்டாரேயெவரும்
பண்பாய்ச்செய்த, தருமமேதலைகாக்குமதர்மமழித்திடுமெனவுஞ்சா
ன்றுவாரே. (18)

இளையாண்துடிபாரபீ கதை.

உழுதிலையான்குடிமாறர் முளைவாரியன்னமன்பர்க்குதவிப்பாரி
ல், வழுவாதகீர்த்தியுடனொருநாளுங்கேடில்லாவாழ்வுபெற்றார், மழு
வேந்துங்கரதலத்தார் செயங்கொண்டார்வளநாட்டின் மறைகளோ
தித், தொழுவாரெல்லாமுழுவார்தலைக்கடையிலென்றுலகஞ் சொல்
லுமாதோ. (19)

கிரவுஞ்சபிபாவுபட்ட கதை.

தஞ்சமெனசசரண்புகுந்தவமரர்களைப் புரப்பதற்காச்சரவணத்
தின, மஞ்சனெனத்தோன்றியசெவ்வேள்வடிவேலாற்கரவுஞ்சமாய்
ந்ததன்றோ, செஞ்சரணத்தால்யமனைவென்ற செயங்கொண்டாரே
தேவரேனும், வஞ்சகெஞ்சைப்பிளக்குறிதுபொய்யல்லவுலகினிசவச
னந்தானே. (20)

இராமரீ கதை.

அரியோனைக்கெளசிகன்பாலவிடமலைத்தான்மசரதன்விட்டதற்
கிலாபங், கரியோன்றானதிகசெளந்தரியனுக்குந்தனுவினுக்குங் கம
லத்தார்க்கு, முரியோனாகியமறைதேர்முனியன்றோசெயங்கொண்டா
ருலகந்தன்னிற், பெரியோரைத்துணைக்கொளென்ற வெளவைவாக்
கியத்திலொன்றும்பிசகிராதே. (21)

இராமரீ வனவாசஞ்சேர்ந கதை.

பானுகுலராமனுக்குப்பட்டாபிஷேகமெனப்பகர்ந்தபோது, கூ
னியொருஞ்ஞத்திரத்தைக் கொடுக்கவவனாரைவிட்ட கொள்கைபோல,
மானையுங்கரத்தாரே செயங்கொண்டாரேபுவியின்மகிமைசேர்ந்த
யானேநிழல்பார்க்கையிலேதவளைவந்துகலக்கிவிடுமதுமெய்தானே. (22)

பொருள் அறிவு கதை.

சொண்டக்கிலவருமாபனிலக்குமரணன்வில்லுவென்றன்சொ
ன்னப்பசை, யடக்கிரா உணர்வையோம்பாணன்வெவ்வேனறியெ
ன்றாபோற், சடைகதிப்புமா? பண்செயல் கொண்டாரேயெந்நித
ள தக்கஞ்சிப், படைக்குப்போகா வாகன் கல்லசேவ தரெனவுமபக
ருவாடே

(அ)

வாலி குச்சுரி பா கதை.

பேரிட பாபாலி குச்சுரிபரிருவ நுமபகையாயப்பிரியாமர் காசிப
தகதகாசுத்தகடலடை சச்சிதை ிட்டகணக்குப்போலே, மேரு
வைவில்லாய்குள சத செயல் கொண்டா மே புலகில் விளங்குஞ்சொல்
வு, மூரிபண்ணிபட்டதென்றற் கூ சாழ்கசேலாபமுண்டென்பாடே .

புதுவா தீதேவா பிபந்த கதை.

செல்லோடே யிணங்குடற்றிருவுடனமுத ளான்பிறந்த செய்தி
பாரி.னல்லோடைசகல கிலசிலபாசிபடாநதிடலுந்தனருசயன்கை,
விலே, ரீடமோகியதே நாட் செயல்கொண்டாரோயலில் விளைவுண்
டான வல்லோடேப உருமசு உணிலு நும்பிறந்திருக்குதேர்மைதா
னே

(க0)

தால்வதி குப்பரை நீங்கிய கதை.

கதைக?லாணிகம்பரிடத்திருக்கத்தன்மிகையி னலமாய்வாழ்
ந்தா, கவடான்புரம்போசக் கம்பரன்றேகூலிக்கோ ராளானேசே,
செங்கைபுகிராலவேதன் சி த்திலொன்றைத்துணி,நதுவிட்ட செயல்
கொண்டாரே, சங்க மாறியபோது சுண்ணாம்புகொடுக்கார்தொல்
புவிபுளோரே.

(கக)

பாபாபா அரிச்சந்திரன் கதை.

தாப்பாய்வாமனன்கையின்மாவலிதண்ணீரைவிட்டுத்தரணிதோ
ற்றான், வாய்ப்பாயகோசிகன் தன் வஞ்சனையாலரிசசந்தர்ன்மனைவிவி

ஜெயங்கொண்டார் சதகம்.

ஏ

ற்றான், நீப்போலேலிழிகாட்டிமதனுடையெரித்துவிட்டுசெயங்கொண்டாரே, பார்ப்பார்க்குவாய்ப்போக்கொண்ணுதாண்டிக்கதுதானும் பகரொணுதே. (கஉ)

நீருளுனசம்பந்த கவாயிகள் கதை.

பண்ணுருங்கவுணியாவிபூதியினல்வழுதிகரம்பாதிதீர்த்தா, ரெண்ணுபிரஞ்சமணர்திருநீற்றைமறந்துகழுவேறிமாய்ந்தார், பெண்ணைச் சடையில்வைத்தசெயங்கொண்டாரேயுலகிற் பெருமைசேர்ந்த, வெண்ணீரேவினையகற்றுந்தரிப்பவர்க்குசசிவகதியுமேவுந்தானே.

துரியோதனன் கதை.

புள்ளாலேபொறியரவத்துசன்மடிந்தாற்றருமருக்குப்பொருடும் போருண்டோ, துள்ளாடத்திருப்பிவிட்டிப்பின்பவனைச்செயிக்கமிகத் தொல்லையாசசே, வெள்ளானைக்கிறைபணியுஞ்செயங்கொண்டாரே பகையைமெலிவியாமன், முள்ளாலேயெகிப்பதைக்கோடாலியாவெடுக்கவந்தமுறைமையாமே. (கச)

அகலிகை கதை.

பண்டகலிகையையிந்திரன்களவாய்த்தழுவிவெளிப்படுஞ்சாலத்தைக், கண்டுமுனிசகியாமலிருவரையுஞ்சுபித்தனாற்கனவீனந்தா, னிண்டை புனைசடையாரேசெயங்கொண்டாரேபுலியிலில்லாள்பேச்சைக், கொண்டவன் றாற்றும்போதேகூரையொக்கத்தாற்றுமெனக்கூறுவாரே. (கரு)

தாரை கதை.

கடலீன்றசந்திரனைக்குருமனைவிகலந்தணையக்கருதிவாவென், றிடவுமதிதொடலாமோபின்வருவதறியாமலின்னங்கினுனே, சடையில் நக்கக்கங்கையணிசெயங்கொண்டாரேமாரன்சரந்தாங்காம, லுடைசூலைந்தபின்புசொந்தமறைமைகங்கொண்டாடுவரோ வலகனாரே.

அ

ஜெயங்கொண்டார் சதகம்,

காந்தக்கங்கோட்டையழிந்த கதை.

சற்றுமதிந்கலிங்கசிந்துருமுசிக்காந்தமெனுந்துருவந்தன்னே,
யெத்தும்விஸைமாநர்களாற்பண்டிகருணைகரன், வென்றிட்டானன்றோ,
கைத்திகிரியோன்பணியுஞ்செயங்கொண்டாரேமிகுந்தகருத்துண்டா
ன, புத்திமான்பலவாளுமென்றுலகோசொல்லுவதும்பொருந்துந்தா
னே. (கௌ)

தருமர் கதை.

ஆளைப்போவ்வுருமிருகந்தனக்கும்வீமனுக்கும்வழக்கானந்யாய.
வேளைக்காதாவுதர்மர்வீமனுடல்பாதிமிருகத்ததுக்கென்றார், வேழப்
போர்வையைத்தரித்தசெயங்கொண்டாரேசீனியெல்லம்போட்டு, நா
ழிப்பால்வார்த்ததாலுநசிச்சொல்வாரறிவுமிகுநடுவுள்ளோரே. (கௌ)

வாலிமருசனை மெடுத்த கதை.

வீழியெதிர்தில்லாதொளித்துவாலியைமாலெய்துகொன்றுவிட
வேவாலி, வழியுடனேமறுசனனமெடுத்தரியையெய்துபழிவாங்கினா
னே, அழலுமழுபணிகரத்தார்செயங்கொண்டார்நன்னாட்டிலமரர்க்
கேனும், பழிகிழமதாகிவிட்டுப்போவதில்லையென்றுலகோர்பகருவா
ரே.

அடிகாபதி கதை.

அரசன்மகளாரையம்பிகாபதிசேர்த்ததனை மன்னனறிந்துநாட்
சென், றுருசிபிறந்தொருநாளத்தாட்சியுடனவனுயிரையொழித்தான
ன்றோ, பரசணியுங்கரத்தாரேசெயங்கொண்டாரேமிகுந்தபழக்கமே
னுஞ், சரசமிஞ்சிரவிகையிற்கைபோடவொண்ணாதென்றுலகோர்சா
ற்றுவாரே. (உ௦)

விபீஷணன் கதை.

கும்பகர்னனுக்கிலையோன்றமையனுயிர்திலைகாட்டிக்கொல்லெ
ன்றேநீ, கும்பலைக்குந் துறவுசொல்லியிலங்கைமன்னன்வலுவைமுற்

றுங்குறைத்தானன்றோ, செம்பிநன்னூட்டவர் புகழ்ந்தென்னே மநாட்
டிவ்வளர்செயங்கொண்டாரே, தம்பியிறக்கத்தரையாமென்றிடுஞ்
சொல்லரக்கனுக்கே தருங்கணடரே. (உக)

கண்ணன் மலையைகீதடையாக எடுத்த கதை.

கல்லான மாரியையிந்திரனனுப்பவாய்ப்பாடிக்கண்ணர்க்கம்பு
வில்லே துமின்றியொரு கற்குடையால் வந்தமழை விலக்கினாரே, செல்
லாருங்குழல்செளந்தரியையிடப்பாகம்வைத்த செயங்கொண்டாரே
வல்லார்க்குபுல்லுமோராயுதமாமென்றுலகோவழங்குவாரே. (உஉ)

தூர்ப்பநகை முக்தமுலை மறுபட்ட கதை.

உருக்குதலுநயத்தலுமார்தூர்ப்பநகையிலக்குமணனுயர்தோள்
சேரசு, சுருக்கிற்சென்றெடுக்கவவனிணங்காமன்மூக்குமுலைதுணித
தானன்றோ, மருக்கிசைந்தகரத்தாரேசெயங்கொண்டாரேமிருந்தப
யலுண்டாகிசு, சிறுக்கிமனதறியாமற்செடிதனைக்கையாற்றாக்கித்திர
ந்தவாரே. (உஉ)

கீதை கதை.

தேன்மொழிசசிதையையரக்கன்சிறையெடுத்துவனத்திலவைத்த
செயலாலுந்தா, னுனமட்டும்பார்க்கவவள்கற்பழியாதக்கினியிலமிழ்
துமீண்டான், மான்விழியான்செளந்தரிபாகாசெயங்கொண்டாரேநின்
வளஞ்சேர்நாட்டிற், றுன்பதிவிரதையான்றேறெடியாள்வீட்டினித்த
ந்தரிக்கலாமே, (உச)

அஞ்சுகுணன் கதை.

பண்டகிணற்றினிலெரிந்தபெளத்திரத்தைத்துரோணர்சிலைபா
ணம்போட்டுக், கொண்டுவரக்கண்டதனஞ்சயனுமந்தவிறொழி
கைக்கொண்டானன்றோ, வண்டிவிழியுமைபாகாசெயங்கொண்டாரே

யுமது உளஞ்சேர்நாட்டில், கண்டதைகற்கின் நவனே பண்டிதனா
னென்றேகருதுவாரோ. (உ௫)

நானை பாப்பு கடித்த கதை.

நண்ணுகழைவனமெரியமேற்கிடந்தபாம்பு செத்திடாமற்றாங்கி,
மண்ணில்விட்ட நளன்கரத்திலரவு கடித்தவனுடலை வடிச்செய்தார்
போல், வெண்ணிலவைச்சடையில்வைத்தசெயங்கொண்டாரோ குடி
யின்மெலிவுதீர, புண்ணியத்துக்குமெருதைப்பல்பிடித்துபார்ப்பொ
னப்புக்ஊவாரோ. (உ௬)

ஒரரசன் பெண்சாதியின் கதை.

நயவேந்தன்பாரியொரு துன்மார்க்கஞ்சைகொண்டு நடந்தேயா
ற்றி, வியல்புடனேபோய்ச்சலத்தினின் றதைச்சிந்தாமணியிலியம்பின
ரோ, கயல்வழியாருமைபாகா செயங்கொண்டாரோ தனதுகணவன்
போலே, அயல்வீட்டான்மகனவனுமாபத்துக்குதவானென்றைறகு
வாரோ. (உ௭)

சேதுபதிராசா : ௧௭ கதை.

பெண்ணைவாழ்க்கைபடுத்தசேதுமன்னன்குறித்தவிடம்பிச்சிமே
லாவ், கண்ணர்பரிசோதனைக்குந்தப்பி விதிப்படிமுடவன்கைக்கொ
ண்டானே, பண்ணுலவுபுகழ்மேவுஞ்செயங்கொண்டாரோமூவர்பாரித்
தாலும், பெண்ணைதனைத்துடைத்திடலாமெழுத்ததனைத்துடைப்பவ
ர்களில்லைத்தானே. (உ௮)

தஷ்டரோகியின் கதை.

பண்டிசுட்டரோகியுந்தான்பாரதங்கேட்டாரோயும் பஞ்சாயோ
டி, விண்டிருகையிற்கதையைப்பொய்யென்றான் மறைந்தகுட்டமீரிற்
றன்றோ, தண்டமிழக்கருள்புரியுஞ்செயங்கொண்டாரோபூதந்தழும்பா
தீசன், உண்டென்றேபெருக்குண்டில்லையென்றேற்கில்லையுண்மைதா
னே. (உ௯)

1 ரு நீதிநீசோழர் கதை.

முன்னொருசோழன் புதுவன்தேர்ந்தாலிலான்கன்று முறியக்க ண்டே, பின்னர்தரீடாய் உணதபின்னையே, தீர்க்காலிலிட்டுப்பெ ருமைசோததான். தென்னேமநகரில்வாழ் செளந் தரநாயகிமகிழ்ந்த செயங்கொண்டாரே, தன்னுயிர்போன்மன்னுயிரை யெண்ணுவாரே, வாழ்விவர் மகம்கொப்பாரே. (௩௦)

இந்திரசித்தங்கதை.

கண்ணர்படை தனைசெயிக்கவிந் தரசித்தனிசும்பலையைக்கருதி செய்யே, நண்ணியயாகமுழுடியுந் தருணங்கி லிலக்குமணஞ்செய் பதான், மண்ணை புண்டோன்விழிபதத் தார்செயங்கொண்டாரேகோ லமத்தூடாடி, வெண்ணெய்ப்பிம்பமேனையிலேதாழிபுடைந்திதென்மு ன்செய்வீனையென்பாரே. (௩௧)

இராவணர் கதை.

அற்புதராமன்னைகவலமுதனாட்சண்டையிலரக்கனறிந் தும்புகி, செம்பமகோரன் பேசைக்கேட்டலவோரூலத்தோடு துஞ்சின னே, தற்பாசநாசிவனையெயங்கொண்டாரேநல்யோசனையில்லாத, தற்புத்திமந்திரியாலரசுக்கேயினமென்றசொல்மெய்தானே. (௩௨)

சகரார்கதை.

ஆவலாய்ப்பரிதேடிக் கபிலரிஷியிடத்திற்போ யகம்பாராட்டித், தாவியவெஞ்சினத் தாலே யறுபதினாயிரம்பேர்களை சகராண்மாண்டா ர், காவடருந்தென்னேமச செயங்கொண்டாரேபொறுமை கருதிசெய்யாக்தோபமேபெரும்பாவம துசண்டாளம்மெனவுவகடறுவாரே.

இராக்ந்தர் கதை.

ஆற்றையணிகேதோக்கி யொருநிருதன் தவசெய்ய வவனுக்கோ வான் கடற்றையுதைத்தோனனுப்பக்குறுக்கிற்சென்றிலக்குமணன்கொ

ண்டானன்றோ, நாற்றிசையும்பணியவருஞ்செயங்கொண்டாரோய்ந்
ந்தநாளாயொட்டிக், காத்திருந்தோன்பெண்ணெநேற்றுவந்தோன்
கைக்கொண்டகணக்குத்தானே. (சு)

பாரதக்கதை.

விதுரன்வின்முரித்தான்கன்னனும்பாம்புக்கீண்திரும்பவிட்டா
னில்லை, யெதிரிபடைதனைததுரியோதனன்செயிக்கப்படத்தலை
ரிணங்கினோ, மதுரையிலிந்தனம்வளையல்வற்றசெயங்கொண்டாரோ
மருவார்போரில, குதிரைநடவாவிடினமாவீரர்பற்றிடுவாரோகொக்
காய்த்தாமே.

புணியடித்த கதை.

சாத்திரவேதியர்வதிட்டர்தருமரதுசத்திரத்திற்சலசசோறுண்ட,
மாத்திரமேலட்சமறையோர புசித்தாலாமெண்மலநாடிற்றே, நேத
திரத்தாலனங்கனுடறையெரித்தசெயங்கொண்டார்மலநாட்டிற்
பாத்திரத்தையறிந்துபிச்சையிட வேண்டுமென்றுலகோரபகருவாரோ.

கிநட்டின் தருமரைப் பொய்சொல்வித்த கதை.

அன்பானதருமரசுவத்தாமாவெனும்யானையமரில்வீழ், வன்பான
புயவசுவத்தாமர்பட்டாரெனப் பிசகிவழுத்தலாச்சே, முன்பாதவன்
னையிற்றைப்பறித்தெறிந்தசெயங்கொண்டார்முதல்வர்நாட்டிற். நன்
பானைதனைச்சாயப்பிடிப்பதண்டோவெவருமென்றுசாற்றுவாரோ. ()

பஞ்சபாண்டவர்க்குப் போர்க்குதிகேள்ப கதை.

மன்னர்துரோணையோணன்கொடுபோயிற்றென்றொருசொ
ல்வழுத்தக்கேட்டே. பொன்னிரதமேறியம்புவில்லெடுத்தைவருஞ்சம்,
ர்க்குப்போரன்றோ, நன்னயவேதன்சிரத்திலொன்றுதுணித்திட்ட
செயங்கொண்டார்நாட்டிற், சின்னபாம்பா னுலும் பெரியகம்பாலடி
யென்றேசெப்புவாரோ. (அங்)

அதிசுதவா வாள் கதை

வேண்டியாணைப்பணியு மசசுகவாணக்குரிசில் வெள்ளாண்மைச
சீர், ஆணியவல்லமையான்மூ வேந்தரையுங்காவலில்வைத் தவதிசெய்
தான், பாணிமழுவுணிசெயங்கொண்டாரேயெத்தொழில்களுக்கும்
பழுதுண்டேபார் காணையநட்டுக்களத்தினிற் பதுவேநன்மையெனக்
கருதுவாரே. (௩௬)

தக்கீச கதை.

கயிலைத்தாணுவைப்போலே மறுகிவீணையுண்பெண்ணக் கருதித்
தக்கன், செயலறறேசெய்வேள்வியுங்குலைந்தவேற்றமுக்கஞ்சேர்ந்தா
னன்றோ, வயிலைப்போல்விழியுமைசேர்செயங்கொண்டாரோயிந்தவவ
னிமேலே, உயரத்தான்பற்றத்தா லுமூர்க்குருவிபருந்தாகாதுண்மைதா
னே. (௪௦)

தக்கீசமகத்தில் வந்த தேவர்களை கதை.

ஆணவத்தக்கன்மகத்திலவியுணவந்திடுதேவரவர்களுல்லா, நா
ணமொமொனபங்கமுற்றனரே வீரபத்திரநாதராலே பாணிகனின்ம
ழுவுணிந்தசெயங்கொண்டாரேருசியும்பசியும்பார்க்கு, மூணருந்தவக
ரும மிழந்திடுவெனநபழமொழிதானுண்மைதானே. (௪௧)

இந்திரன் நாணைத் தூதுவிட்ட கதை.

வனத்திறையிந்திரனளன்பாற்சென்றுனக்குவருமானமாதைத்தா
னென், நனக்குவரும்படிபேசித்தமயந்திதனையினக்கித்தாவென்றற்
போற், சினக்குமரவணிந்தடியார்மனக்கவலைதீர்த்தருளுஞ்செயங்கொ
ண்டாரோ, உனக்குமழைபெய்யுமிப்போதெனக் கிரவைநீர்தாவென்று
நீர்த்தவாரே. (௪௨)

பிரமணைச் சிவன்சபித்த கதை.

கஞ்சனுக்குப்புவிற்றிகோயிலுட்பூசையில்லையெனக்கடிந்தீர்மீட்
டுந, கெஞ்சினபின்மறையவர் செய்பூசையெல்லா முனக்கெனவே

பைசெய்தீர், பஞ்சவனுக்காய்மாறிநடித்தசெயங்கொண்டாரேபசை
வரைத்தார், னஞ்சிநல்லவாரை, தைசொன்னுத்பொல்லாபபுயருவநில
லையவனியோரக்கே. (ச.உ)

அகலிகை சாபத்தீர்த்த கதை.

முனியகல்கைகல்லாயசசபித துர்வித்திககுமவுழ் முறைசொன்
ளுற்போன். மனுவேநு, ளுகியரிநடந் திடுநாட்பட பபழையவடிவாரு
ளே, தனவா னே, ததோழுமென் றசெயங்கொண்டாரேயெவாக்குநத்
லோரான்செய, வனுபோகநதொலைந்திடுமேபோதவிழ்தமுஞ்சித்திககு
மென்பவனியோரே. (ச.ச)

விபீடணர் துடர்பெற்ற கதை

வளமையுள்ளராமனை விபீஷணன்சேர்ந்திலங்கைமணி மகுடம்
பெற்றான். தளமர்க்கருடனிருந்தமாக்குவந், தாலவனை யொர்க்கசு சரிப்
பாரன்றே, களபமணிதனத்திசெளந், தரிபாகாசெயங்கொண்டாராக
னத்தநாட்டி, னிழவருமை வெய்யிலிதபோளுந், திரியுமென்பதவந்ச
ககண்டே. (ச.ரு)

அச்சித்தீரர் கதை.

செப்புமரிசசந்திவன்றான்கனுககேவியாகிச சென்றே நெஞ்சு,
மொப்பிமயானமுங்காதற், நிமித்தியத்தால்குகககனுக கொருபோது
ண்டோ, மைப்படியுங்கண்ண செளந், தரிபாகர்செயங்கொண்டாரவள
ஞ்சேர்நாட்டிற், குப்பையிலேகிடந், தாலுங்குன்றிமணிநிற், திலொன்
றுங்குறைவுருந். (ச.க)

அராவதி யென்பவன் கதை.

வணக்கமுடன்கித்திரபுத்திவநாயமராய துதான், வணங்கிப்பொந்
க, வணக்கமுடன்செய்யாதியமத்தாலவட்குமெ, தவிட ரெய்திற்றே,
யணக்கடலின்மேனடந், தமுகில்பனயுஞ்செயங்கொண்டாரருள்சே

நீநாட்டிற், கணக்கனுக்குக்கைக்கூலிகட்டியன்றோ குடியிருக்கக்கட
னென்பாரோ. (சஎ)

விடநீதிம்துப் பயந்த விஷ்ணு கதை.

கடியவிடம்பாற்கடலிறேன்றியபோதருகிருந்த காகுத்தன்றா.
னெடியபயத்தடனீங்கியுங்கருநிறம்படைத்தானிசமதன்றோ, கொடி
யிடைப்பெண்ணெளந்தரியாளிடப்பாகர் செயந் கொண்டார் குலவுநா
ட்டிற், படைதனக்கோடிப்பிழைப்பர்பஞ்சமதற்கிருந்தபிழைப்பாரெ
ன்பாரோ. (சஅ)

பஞ்சநீதிநீரகீ கதை.

திருமுளசஞ்சுவகளைத் தமரகன்கண்டழைத்துவந்து சிவகத்துக்
கு, மிறையுளமந்திரியாகவைத்தபின்சிவகந்தனக்குமிடபத்துக்குங், கு
றைவில்பகையுண்டெண்ணிவிட்டதன்றோ செயந் கொண்டார் குலவு
நாட்டி, லுறவுதனைப்போலிருந்துங்குளவியைப்போற்கொட்டுவர்களு
ண்டென்பாரோ. (சக)

அறிவீன னரசன்மேற்பாடிய கதை.

அறம்பெற்றசோழனைமண்ணுண்ணிமரப்பாவையென்றதிலோர்
பாட்டாய், வெறும்பித்தன்சொல்லவந்தவேந்தர்சபையோர்கன்பொரு
ள்விளங்கச்சொன்னார், திறம்பெற்றபரிசுகொண்டான்மென்னேமநக்
ரில்வளர்செயங்கொண்டாரோ, யெறும்புக்குந்தன்கையாலெண்ணாண்
மெய்யென்றுலகோரியம்பினாரோ. (௩௦)

கரீனமகாராசன் கிண்ணங்கொடுத்த கதை.

வாழிவசிசதன் லலக்கையாலெடுத்துக்கொடுக்குமுன்னேமனம்
வேறுமென், தேழைமறையோர்க்கிடக்கையாலேயெண்ணெய்க்கிண்
ணமீந்தானன்றோ, வாழிதனிற்பள்ளிகொள்ளுமால்பணியும்பொற்பா

தசசெயங்கொண்டாரோ, நாளைமென்பார் கொடைநனக்குச் சடுதியி
லேயிலீயென்றனலமதாமே. (௧௧)

விசுவாமித்திரர் வெஃறியடையாத கதை.

புகழரிசுந்திரணிசுவானெனவதுஷ்டர்சொலவகனைப் பொய்
யனாக்க, மிகவெகுண்டுசபதமீட்டேயானமட்டிம்பார்த்தயர்ந்துவிசுவா
மித்ரன், செகமறியமக்கனப்பட்டிருந்ததையாவருமறிவார்செயங்கொ
ண்டாரோ, முகடுமுட்டவருங்கோபந்துரும்புகுத்தவேலையென மொழி
ந்தவாதே. (௧௨)

கப்பிராணியர் கதை.

அண்ணலருள்செய்யணவேள்புனக்குறப்பெண்வெயிலினிற்குமவது
பார்த்துத், தண்ணுலவுவேங்கைமரகிழலாலன்றவள்வருதத்தந்தனைததீ
ர்த்தாரோ, விண்ணவர்க்காய்விடந்தையுண்டசெயங்கொண்டாரோகன
ந்தான்வினாகுநாட்டிற், பெண்ணென்றூற்பேயுமொக்கவிரங்குமென
வுலகுள்ளோர்பேசுவாரோ. (௧௩)

கிருட்டினர் ஐவரைக்காத்த கதை.

உள்ளவ்கன்னன்கைநாகக்கணைப்புலன்மாலறிந்தவன்றன் மாதா
வைப்போய்ப், பிள்ளைகண்மேனாகமொருதரம்விடப்பானிறுத்தெனவு
ம்பேசுசொல்லித், தெள்ளியபஞ்சவருயிரைக்காத்தார்தென்னேமநக
ர்ச் செயங்கொண்டாரோ. வெள்ளம்வருமுன் னனையைக்கோலிவைப்
யோர்காரியங்கண்மிகநன்றாமே. (௧௪)

இரணியர் கதை.

ஆசுசரிபவிரணியனட்டாக்கரத்தையிகழ்ந்தார் பொல்லாப்பெண்
னாமற், கூசசுமறத்தள்ளியிரணியநமாவென்றதினாற் குலைந்தன்றேக
ம், பேசுகிழையுண்டமுகில்பணிசெயங்கொண்டாரோரீள்பெருங்காற்
றுக்கு, ணீச்சறியாமத்தாவென்னங்கொண்டுபோமென்றணிசங்கண்
டாரோ. (௧௫)

உருக்குமாங்கதன் கதை.

கன்னிலத்திலுருக்குமாங்கதராசனொருவிரதநடாத்தினானென்
தன்னகருமவ்விரதந்தொடங்கியதால் யமனவரையனுக்ககூடா [ன்
தென்னயமதண்டினசேராதிருந்தாசெயங்கொண்டாரில்குநாட்டி
மன்னவனட்படியோமன்னுயிருமந்தப்படியெனவுமவழத்துவாரே.

நளன் கதை.

அடவிசென்றுநகரிழந்துவறுமைதங்கியுடன்மெலிந்தேயம்மாநூ
ர்வந், திடவுமம்மானேவவிலுலமைச்சரழைத்திடவருவதிலேபோவெ
ன்ற, திடநளினமாமனெதிர்கொண்டழைக்கச்சம்மித்தான்செயங்
கொண்டாரே, கடுகுசிறுத்தாஹுமென்னகாரம்போகாதெனவுங்கழறு
வாரே. (௫௭)

தூபதீபன் கதை.

பூதலமும்பொன்னுலகுமேவல்கொண்டருநரனபுதல்வந்தஞ்சிச,
சூதமரமாயொளித்துக்கடைசியிற்செவ் வேள்கரத்திற்றுசமானேன,
தாதவிழ்பூங்கொன்றையணிசெயங்கொண்டாரேசெடியைத்தாண்டி
த்தாவிக், காதமோடினுமுயற்குக்கைதூக்கென்றுலகிலுள்ளோர்கழுறு
வாரே. (௫௮)

பொய்த்தவ வொழிக்கத்தோர் கதை.

பூமிதனிற்சிலர்நீரிட்டிருகரமுங்குவித்திருகண்பொத்திக்கொண்
டே, காமியர்கண்மேற்பொருண்மேன்மனங்கிடக்கவாயிலரகரவென
றூற்போ, நேமியுணியோன்றேடவரியபதச்செயங்கொண்டாராந்
லர்நாட்டின், மாமிதலைமேற்கையுமவேலிபுறத்தினிற் கண்ணும்வைத்
தவாரே. (௫௯)

திருவினையாடற் புராணக் கதை.

பெண்ணிறக்கத்தொங்கலம்பால்வில்வேடனெத்துவரப்பெண்ணு
க்கானன், கொண்ணதூயென்றிழுக்கமதுரையிற்சுந்தரர்கியாய்க்

கொடுத்துத்தீர்த்தா, ரண்ணலானேசெயங்கொண்டாரே காதாக்
கேட்டதும்பொய்யாகுங், கண்ணாரக்கண்டதும்பொய்தீர்க்கவிசாரிப்
பதுமெய்காணுந்தானே. (சு௦)

துரியோதன னரசிமுந்த கதை.

கூறுமரவக்கொடியோன்பாண்டவருக்கைந்நிலமுங்கொடுக்கேனெ
ன்று, வீறுசொன்னுன்சுடக்கொடுத்தபின்னுயிரோலெகமுற்றும்விட்
டானன்றோ, நீறணிமெய்ச்செயங்கொண்டாரேயாற்றோடேமூடர்
நோபோனாலும், போறதல்லாலோட்காரணுக்கரைக்காசுகொடுக்க
ப்பொருத்திடாரே. (சு௧)

விநாயகர் மாங்கனி பேற்ற கதை.

வேய்க்குமகன்முத்தபிள்ளைகரத்தினின்மாங்கனிகொடுக்கவெ
ருண்டிவெலர், வாய்க்கினியகனிநமக்குத்தரவிலென்றுகோபமுடன்
மலைமேற்சென்றார், பாக்கியஞ்செந்தமிழ்க்குதவஞ்செயங்கொண்டா
ரேவிரைத்தபழனத்தோறுந், தாய்க்குவிளைந்தாலுமென்னதனக்குவி
ளைத்திடவேண்டித்தவஞ்செய்வாரே. (சு௨)

கீவகன் கதை.

பெலமுற்றசிக்கமொருகன்றீனும்படியெழுதிப்பின்னேசெம்பொன்
விலைபெற்றகரியையரிக்கன்றுதுள்ளிப்பாய்ந்தகதைமெய்யாமென்றே
சிலைபெற்றகூளேந்தரன்விறவிதனில்விளங்குதன்றோசெயங்கொண்
டாரே, குலவித்தைகல்லாமற்பாதிவருமென்றுலகோர்கூறுவாரே. (1)

கோக்துமீன்களை மடித்துத் தானும்மடிந்த கதை.

தண்ணர்மீன்களைச்சருவசுவதயாபரபகந்தான்தயவாய்ப்பேசி, யெண்
னுமற்சிறைத்தபழிதனக்கலவன்படக்கமுத்தையிடிற்தன்றே, பண்
ணுர்சிற்தாமணியில்விழுந்ததன்றோசெயங்கொண்டார்பரவுகாட்டிற்,

கொண்ணாரைக்கொல்லுமல்லாம் கொலைவிடாதென்றுலகோர்கூறு
வாரோ. (௯௪)

வாமனுவதாரக் கதை.

உலகமெல்லாமுடல்சிறுத்துஞ்சிரியவாமனனளந்தானெருபாதத்
தா, லலகையின்காத்திரங்களைன்னவாலகிருஷ்ணன்பாலருந்தியவ
னோமாய்த்தான், சிலைநுதலாள்செனந்தரிநாயகியையிடப்பாகம்வைத்த
செயக்கொண்டாரே, மலைபெரிதானுமென்னசிற்றுளிக்ருப்பயஞ்
சனிக்ரும்வண்மைநானே. (௯௫)

புட்கரன் நளினவரவழைத்த கதை.

காவலன் புட்கரனளனைச் சூதாடவரவழைத்தகபடங்கண்டே, மே
விபருதாடாமற்றள்ளிவிட்டாற்சனிரளனைவினைசெய்வானே, வாவிதி
கழ்தென்னேமச்செயக்கொண்டாரேமிருந்தவளஞ்சேர்நாட்டி, னாவி
தன்செய்தியையறிந்தருமியைப்பத்திரப்படுத்தனலமென்பாரே.

குழண ராசன் கதை.

சிம்மாசனன்குமுணன்சிரம்போலேவிழிமூக்குச்செவிவாய்செ
ய்து, சம்மாரம்பண்ணிரத்தச்சோரிசித்தக்கொடுத்ததுவுந்தட்டானன்
றே, பெம்மானேதென்னேமச்செயக்கொண்டாரேமலையைப்பிர
ட்டுங்கையான், கம்மாளன்பசுவைத்தான்காதறுத்துக்கொள்ளுமென
க்கழறுவாரே. (௯௭)

ஆமை வாயாற் கேட்ட கதை.

கொடியையிரண்டோதிமங்களவிப்பறக்கநடுக்கூர்மங்குலவிச்
செல்கா, னொடியிலொருசெய்திசொலவாய்திறந்தாமையும்விழுந்து
றுறுங்கிறன்றே, வடிவுளதந்திரக்கதையுமுண்டசெயக்கொண்டார்
வாழ்வுளஞ்சேர்நாட்டி, னெடுங்கிணறும்வாபாலேதுறுமென்றேசொ
ல்லுவர்கணிசங்கண்டாரே. (௯௮)

திரிச்சங்கீதராசன் கதை.

நம்புருருவதிஷ்ட்டர்பகைமிருந்திருக்கும்போது திரிச்சங்குராசன் வம்புரைத்தகோசிகராம் சொர்க்கமதிலேறியதானமகிமையுண்டோ சம்புகாதேவசெயங்கொண்டாரோயெதிராளிதனுவாலெய்த வம்புவிழக்கையிலிழைகட்டினான்மெய்யினிற் புண்ணாறிடாதே. (௬௯)

சுகீகிரன் கண்ணிழந்த கதை.

கூச்சமறமாவலிபூமியைக்கொடுக்கமால்வாங்கக்குறுக்கேசுக்ரன், பேச்சநியாமற்பேசிக்கண்ணிழப்பானே நெதுங்கிப் பிழைக்கொண்ணோதோ, வாச்சரியஞ்செயங்கொண்டாரோயிலங்காபுரிராமராண்டாலென்ன, வேச்சிலரக்கர்களாண்டாலென்னென்று குரங்கந்நாளிருந்ததன்றே. (௭௦)

மானழள்ள மகாபுருடன் கதை.

நீரெடுத்தோர்கலசமகிற்சவசமுஞ்செய்தொருவன்வந்தானெனொள்கும்பம், பாரில்விழும் துடையவின்னுமொருகலசமென்மானம்பார்க்கும்போது, சீரலவென்றழுதானென்றொருகதைசொல்வார்நேமச்செயங்கொண்டாரே, யாரெனினுமானமிழ்ந்துயிர்காப்பதென்னவென்பாரவனியோரே. (௭௧)

கருடன் கதை.

விருப்பமறையோன்றனக்குப்பிறந்தநிருதனையுவணன்விழங்கும்வாயி, நெருப்பெழச்சுட்டதனற்செங்கருடனிருதனைவிடுத்தானெனவோர்பாட்டிழ், நிருப்பதிவேங்கடசுதகந்தனிலுரைத்தார்முன்பெரியோர்செயங்கொண்டாரே, நெருப்பிருப்பதறியாமற்ருட்டாலுஞ்சுடுமெனவேநிகழ்த்துவாரே. (௭௨)

பட்டணத்துப் பிள்ளை கதை.

கையினிற்பட்டணத்தார்க்குத்தமக்கைகளுக்கலந்துபலகாரஞ்செய்தே, யையமறக்கொல்லவென்றே கொடுக்கவவணம்னைநெருப்பால

ழிந்ததன்றோ, துய்யபிணகச்சிலையீர்செயங்கொண்டாரேபிறர்க்குத்
துன்பங்காணச், செய்ததிவினதானுஞ்செய்தவர்க்கேசேருமெனச்
செப்புவாரே. (எஉ)

விக்ரமாதீத்தன் கதை.

சின்தைமகிழ்விக்ரமாதித்தனுக்காயிரவருடந்தேவியீந்தாள், புந்திவ
லுமந்திரிசொல்லாலிரண்டாயிரவருடம்புவியையாண்டான், சுத்தரர்
க்குத்தாதுசென்றசெயங்கொண்டாரேதருமந்துலங்குநாட்டின், மந்
திரங்கால்மதிமுக்காலென்றுலகந்தனிவள்ளோர்வழுத்துவாரே. ()

காளிதாசன் கதை.

நிசகாளிதாசனரண்மனைவாயிற்புகவேண்டிருபன்கீர்த்தி, சுகநா
சிபல்போலென்றுரைத்ததனாற்செல்லவிட்டார்தொன்றப்போவென்,
றிசைவாங்கீர்வாணப்போசன்றன்மேற்பகர்ந்தனன்காண்செயங்கொ
ண்டாரே, பசமாட்டுத்தோலதனைப்புலிபோர்த்துக்கொண்டிருந்தப
ண்புதானே. (எரு)

இராவணன் போர்கீத்துணிந்த கதை.

யாகத்தாற்செயமுமில்லையிறப்பதினிநிசமெனக்கொளென்னைப்
பெண்ணே, லோகத்தாரிராமனெனவுரைக்கும்டெயிராவணனென்
றுரைப்பார்போர்க்குப், போகத்தான்றுணிந்தனென்றானரக்கனதாற்
செயங்கொண்டாபொருத்துநாட்டிற், சாகத்தான்றுணிந்தவர்க்குச்
சமுத்தரமுழங்காலனவுதானென்பாரே. (எஎ)

நக்கீரர் கதை.

அத்தநீகரத்தெழுதியடிமைக்கீந்திட்டசெய்யுளதனைரோக்கிச்,
சற்றுந்தாமதியாமலியற்கைமணங்கூந்தலுக்குத்தருதியென்றல், குந்
றமெனப்பயமின்றியுரைத்தனநக்கீரர்செயங்கொண்டாரசொல்லி
த்துவான்மதயானையிரண்டுமொப்பென்றுரைப்பதுவுமெய்யதாகும்.

துரோணரீபேண்சாதி.

உச்சிதமாய்த்துரோணர்சொன்னமொழிப்படியேயவர்ப்னை யாளு
டையில்லாமற், பிச்சையிடக்கொள்சிவனுக்கக்கணமேயித்திரியம்பிற
உத்ததன்றோ, தெட்சணமாமுனிபரவுந்தென்னேமநகரில்வளர்செயங்
கொண்டாரே, யிச்சையுன்னகாமுகர்க்குக்கண்கண்டவிடத்தினிலென்
றியம்புவாரோ, (௭௮)

வாநாபி கதை.

மெத்தநான்வாதாபிவேதியர்களுயினாயுண்டுமேவிக்கும்ப, சித்
தனைச்சாப்பிடநினைந்தான்சித்தனவனுயினாமுற்றுஞ்சிதைத்துப்போ
ட்டான், மத்தகசந்தனையுரித்தசெயங்கொண்டாரோயார்க்குமனதுக்
கேற்க, சித்தியங்கட்டப்பாலமுற்றவுந்தான் பழுத்திடுமோநிலத்து
மீதே. (௭௯)

நாரைமுக்குகீதுவமைகோல்லிய கதை.

பார்புகழும்பாண்டியர்க்குச்சங்கத்தார்பேரறிவாற்பகரவொண்ணா, நா
மாமுக்குக்குவமைபனங்கிழங்கென்றொருபுலவனவின் றுனன்றோ ,
சீருலவுங்கவகைதிற்களரவமொடுகொன்றையணி செயங்கொண்டா
ரோ, காருலவும்புவியிலுள்ளோராகாயந்தனையும்வகைகட்டுவாரோ. ()

விறன்மிண்டநாயனூர் கதை.

ஆருொல்லியின்மிதியேனென்றவிறன்மிண்டர் தனையரன்சோ
தித்தப், பாரிலொருகான்மிதிக்கச்செய்ததுகண்டக்காலப்பதறியீர்
த்த, சீருவந்துசிவன்காட்சிகொடுத்தானன்றோநேமச்செயங்கொண்
டாரோ, பேருலகின்மனங்கலங்கிப்பிரியாமற்பிடித்தவர்க்குப்பேறு
ண்டாமே. (௮௧)

சேநீநாப்புலவர் கதை.

உற்றசெந்நாப்புலவர்மிக்ககணிகணன்மேற்கோபமதாயுவரு
ண்டோன, யிற்தையம்புதப்படுவோமினியுன்பாய்க்குட்டியெழுந்

திருமென்றோதச், சித்தசன்மன்றுதைவரதப்பெருமாளெழுந்தனோ
செயங்கொண்டாரோ, பத்தருளத்தினிலீசன்குடியிருப்பானென்
சொல்லும் பண்புதானே. (அ௨)

நுகலன் கதை.

மிகப்பெரியமாலசுவந்தனைட்டிடித்துக்கட்டிவந்தவினைப்போர்த
ன்னைப், பகற்பொழுதிற்பொடியாக்கித்தாதைதனைவென்றகுசன்ப
ன்புபாரீர், செகத்தரசர்புகழவருந்தென்னேமகாடதிபச்செயங்கொ
ண்டாரோ, தகப்பனொருபாக்கெனவுப்பின்னையொருதோப்பெனவுந்
சாற்றுவாரோ. (அ௩)

ஔரேணுகாதேவி கதை

தன்பரசராமனதுதாயுடலிப்பறைச்சிதலைதரித்தமின்னு, ண
ண்பரிடங்கொண்டவரவிவண்முழுதம்பறைச்சியெனநகத்து நாத
ன், நிண்புயனேயிவனையப்பாற்றுவதெனச்செய்க்குரைத்தனோ செ
யங்கொண்டாரோ, பண்புனவெண்சாணுடம்பிற்சிரசுபிரதானமென
ப்பகருவாரோ. (அ௪)

கண்ணன் கதை.

பார்த்தனுக்கேரதமூர்த்தோன்மூத்தபலபத்திரனைப்பாராச்சம்
றென், நேய்த்தனுப்பித்தனைச்சார்த்தோனாரட்சித்தண்ணனைச்
சார்த்திருந்துவாழ்ந்த, னுற்றுவமைடியவஞ்செய்தான்செயங்கொ
ண்டாரோநீர்நுவலக்கேண்மோ, மூத்ததுவேமோழையென்றமிளை
யதுவேகாளையென்றமொழிசுவாரோ. (அ௫)

நீரம்பவழகியர் கதை.

பொன்னார்செல்வமூர்த்தமீழும்பொருந்தரசன் நருக்கதனாற்புல
வருக்குன், மன்னாநிரம்பவழகியையண்டங்காக்கையெனவழுத்
தக்கேட்டே, யன்னாரீயேயண்டங்காக்கையென்றார்செயங்கொண்
டாரணிகொண்டிற், நன்னுலேதான்மெலிந்தாலன்னவியென்ன
செய்வான்நரணியீதே. (அ௬)

நந்திராசன்கதை.

குத்திரப்பாவையைநிகர்மெய்யிதனைநம்பொண்ணுதெனவுந்து
ணைவன்கல்விக், காத்துமத்தஞ்செய்துலருள்ளமட்டும்புகழ்படைத்
தானன்றோநந்தி, போற்றியசுந்தரர்காயமுன்முறிகாட்டுஞ்செயவ்
கொண்டார்புனிதநாட்டிற், கீர்த்தியபகீர்த்தியிவைவந்தாற்போகா
வெனவேகிளத்துவாரோ. (அ௭)

சுவாகாள் கதை.

ஆறுரிஷிபத்தினிமார்பழுதுபடாதிருக்கையிலேயன்றோருபங்,
கூறுசுவாகாளெடுத்தக்கிளிதேவைத்தழுவரிஷிக்கூட்டங்கூடிச், சீறி
யறுவனாத்தரத்தத்தவசுக்கேகினரன்றோசெயங்கொண்டாரோ, வா
றவிதிவந்ததென்றால்வளேந்தாமெப்பானெயன்றுவழுத்துவாரோ, (1)

அருந்ததி கதை.

நித்தியசந்த்யாசியென்றுநித்யோபவாசியென்றுமரிஷிகள்கூற, வ
த்தைமெய்யென்றருந்ததியாள்கங்கை தனக்குளாத்துவழியன்பாய்க்
கேட்கச், சித்தமகிழருந்ததிசொற்றனக்குவழிகங்கைவிட்டாள்செய
வ்கொண்டாரோ, பத்தினியுத்தமிவாக்குப்பலிக்குணைத்தேவரொக்
கப்பணித்திட்டாரோ. (அ௯)

மிருகண்டர் கதை

மகிமெதுவாலொருநாறுவியன்மதியாற்பதினாறுவயதுபுத்தர்
னெதுதருவோமெனச்சிவனே நல்லபிள்ளைவயதீொட்டிருந்தாற்போ
து, மதுதருவீனென்றுமிருகண்டுமுனையன்றுரைத்தாட்செயங்கொண்
டாரோ, யிதசாணியொருகூடையிக்கசவ்வாரேதார்பணத்தினிடையெ
ன்பாரோ. (௧௦)

அனுமான் கதை.

சலியாமற்கடராண்டிமுருத்துமலைகொணரனுமான்றடத்தோட
ன்னை, கலியாமலிந்தரசித்தன்பாசத்தாத்தட்டிவிட்டானலமதான்,
தலியாணமுரசொலிக்குந் தென்னேமச்செயங்கொண்டார்கனத்த
நாட்டில், வலிடார்க்குலலியாருமிருப்பொன்றேயுலகிலுள்ளோர்வச
னிப்பாரோ. (௧௧)

பாண்டியராசன்கதை.

மதுரைமன்னனிடத்திருந்தகுதிரைபற்றூதெனவிலைக்குமாவ
னேக, மிதமுடன்சேகரித்தரிமித்தியத்தான்முன்பரிமுழுதுமிழந்தா
ன்னரோ, ரிதியினைத்தோழமைவேண்டுஞ்செயங்கொண்டாரோயேரி
நிறைத்தவேண்டிப், புதியவெள்ளம்வரப்போய்முன்னிருந்தவெள்ளத்
தையுமிழத்துப்போனவாறே. (௯௨)

விறகுதலையன்மனையாள்கதை.

தெகிட்டாக்காதலையிறகுதலையன்மனையாள்கூத்தன்றிகிலிட்
டேங்கப், புகட்டியல்லோகற்பழியாமற்கவிடேட்டாடனதுபுருடன்
பேரின், முகட்டாலிலையிற்றுயிலவோன்பணிசெயங்கொண்டாரோ சீர்
முதிர்ந்தநாட்டிற், பகட்டாறபங்கெடுப்பொனப்பொரியரிசியிடியெ
னவும்பகருவாரோ (௯௩)

சூரியனைச்சீக்கரத்தால்மறைத்தகதை.

வாணிமாதுலன்றோழனிவாமற்காக்கவென்னவகையெவோ
மென், ருணியிரவியைத்திகிரியன்மறைத்தப்பார்த்தனைக்காத்தரு
ளினாரோ, நாணரவாறபென்மலையைவரோத்தசெயங்கொண்டார்வாழ்
நலஞ்சேர்நாட்டில், வேணுமென்றுதூற்றாநமெல்லியநூலாய்தூற்றி
இவர்மெய்யதாமே. (௯௪)

மயிலிராவணன்கதை.

அச்சமில்லாத்தூராக்கதராவணனைமயிலிராவணன்சேர்ந்துழ்
ந்துபோனான், பட்சமுள்ளவிபீஷணன்ருனரக்கணையிட்டொதுங்கி
மிகப்பண்பாய்வாழ்ந்தான், கச்சணியுர்தனைத்திகெளந்தரிபாகாசெய
ங்கொண்டார்சனத்தநாட்டிற், தூச்சனனைக்கண்டவுடன் தூரப்போ
வென்றுலகோர்சொலுவாரோ. (௯௫)

வரகுணசோழன்மனையாள்கதை.

வல்லவரகுணசோழன்மனைமணஞ்செய்தருளியடிவையப்பார்த்தே,
யல்லிருக்குக்குழலியிவண்மருதப்பர்க்காவணபக்கனையேன்றே, இ
ல்லாமன் துறாடிமெய்யிலைக்கியமாம்படிசே || த்தான்செயங் கொண்டா
ரோ, நல்லதுகண்டானாயன்றனக்கென்றேயுலகிலுள்ளோர்நவிலுவாரோ

நக்கீரர்கதை.

அரசிலையிற்பாதிபட்சிபாதிமச்சமானவிர்த்தையினத்தம்பார்த்து, விரவுநரிட்டையெமற்றந்தநக்கீரந்தினப்பூதம்விழுங்கத்தாக்கித், திரண்மலையிலடைக்கவள்ளிகணவனன்றோவிலக்கிவட்டான்செயங்கொண்டாரோ, யுனாசெய்தவமற்றந்தாக்கைதவமாளுமென்றெவையுரைத்தவாரே. (௬௭)

வேடன்கதை.

அடவியில்வேதியற்கொருவேடன்றினமாப்பகுந்தபலனாற்காசுகுத், திடமுளமன்னவன்செயாய்த்தினையரியப்பொற்கலத்திறசெனித்தானன்றோ, வடவனாய்ச்சிலையாகவனைத்தசெயங்கொண்டாரோவையந்தன்னி, விடுவதுபிச்சைபின்புபெறுவதுவேமோட்சமெனவியம்புவாரோ. (௬௮)

தூர்வாசமுன்கதை.

வாச்சுதெனத்தூர்வாசருக்குமாங்கதனைமெத்தவருத்தவாழி, பாய்ச்சலினான்முனியை வெல்லவரவுருக்குமாங்கதன்றானபரித்தானன்றோ, கூச்சமறச்சிலநதிப்பூச்சியைக்கதிசேர்த்திட்டசெயங்கொண்டாராநாட்டிற், சாட்சிக்காரனைப்பணியார்சண்டைக்காரனைப்பணியத்தருமென்பாரோ. (௬௯)

வரரிஷிகதை.

சுவயோகர்வெகுளியினல்வரரிஷியுமகிடமெனச்செனித்தான் பாரிற், பவமடியாற்கற்றவுமைலிங்கப்ராணியைவதைத்தபழியின்றோவு, நவதிர்த்தமாடியன்றோதொலைந்ததென்பார்செயங்கொண்டார்நலஞ்சேர்நாட்டிற், நவமுடையோர்மனமழங்கச்செயப்படாதென்றலகோர்சாற்றுவாரோ. (௭௦)

ஜெயங்கொண்டார் சதகம் முற்றிற்று.

உ.
கடவுள்துணை.

திருமுகவிலாசம்.

மதுரைச்சீமை செவ்வற்பட்டு இளையாற்றங்குடி
எழுநகரமென்றுசொல்லப்பட்ட

நேமநகரத்திலுதித்த

அழகப்பசேட்டியார் குமாரர்

மு த் த ப் ப செ ட் டி யா ர் பா டி

ஊனைநகர் - வீரபண்டாரம் குமாரர்

சுப்பிரமணிய பண்டாரத்திற்கு

அளித்தது.

இஃது

மேற்படியார் பெளத்திரர்

நா ராய ண ஞ் செ ட் டி யா ர்

கேட்டுக்கொண்டபடி

திருக்கையாய பரம்பரைச் சேங்குந்த சங்கத்தி லோநுவராகிய
சிதம்பரம்

அ. இரத்தநசபாபதிமுதலியாரால்

சென்னை:

ஒந்து நியலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது,

1896.

உ
கடவுள்தனை

எழுநகரத்தார்பெயராற்பாடிய
திருமுகவிலாசம்.

விநாயகர்தோத்திரம்.

காப்பு.

நேரிகைவேண்பா.

இருநிதியஞ்சேருகின்றவேழநகரத்தார்மேற்
நிருமுகவிலாசமதுசெப்ப—வருளாற்
குணபதியாமீசன்குழவியெனவுற்ற
கணபதிபொற்றாண்மலகோகாப்பு.

நூன் முகம்.

கலிலேண்பா.

கங்கைநதிதரித்தோர்கண்ணுதலார்குரனுக்குச்
சங்கையிலாவாழ்வுதினக்கொடுக்க

வங்கவனுந்

தேவாதிபதிக்கெஞ்செய்ததனாலிந்திரன்பாற்

தேவாதிசுன்பலருஞ்சென்றடர்ந்து

பூவானி

வேளையரனிடத்தின்மேவிச்சுரரிடுக்கந்

அளாய்ப்பறந்திடவேசொல்லுமென்றார்

வேள்சிவன்பாற்

சென்றானமர்சொன்னசெய்தியெல்லாமீசன்முன்பு
 நின்றாங்குரையானிகரின்மதன் மன்றன்மிகு
 பூவாளியச்சிவன்மேற்பொங்குமழைபோனின்று
 தூவினானீசனிலன் தூவந்தன்
 மன்னையரித்திடவேதானவரும்வானவரும்
 பன்னஞ்செபதபஞ்செய்பண்ணவருந் தந்நிலவிட்
 டோடினாரந்நாளொருகோடிசென்றபின்பு
 கூடினாரித்திரன்பாற்கோவென்றே கூடுமுன்னே
 சத்தரிஷிமாதர்தமக்கக்கினிபகவான்
 மெத்தமயல்கொண்டவன்றன்வீட்டில்வந்து சித்தகொந்தே
 யன்னமருந்தாதிருந்தானவன்சுவாகா
 னென்னவென்றானுள்ளதியம்பிடு என்னயமா
 வென்றன்றிராணியினியறிவீர்சத்தரிஷி
 துன்றமடவார்களுன்னத்தோயவே யொன்றுமுத்தி
 செய்வனென்றானுணல்லதெனச்சிந்தைமகிழ்ந்தக்கினிதா
 மெய்பொடித்துச்சத்தரிஷியின்னான் மைவழியா
 ளாறுரிஷிமாதர்வடிவாகினுளச்சுவாகாள்
 தேறவொண்ணுதாசதனைத்தீர்ப்பையென்று கூறியே
 யொவ்வொருத்தியாய்ச்சென்றுலகத்திறன்மனசு
 செவ்வையொத்துக்கொண்டெயறீர்ந்தனனே த்வய
 வருந்ததியைப்போலவடிவாகமாட்டாதுள்ளம்
 வருந்திக்கணவனிடம்வந்தா டிருந்திழைமா
 ரின்னொருத்தியேதுவாவில்லையென்றானுள்ளபடி
 சொன்னவற்றைக்கேட்டுத்துயர்தீர்ந்தா னிந்நிலத்திற்
 சத்தரிஷிநானத்ருஷ்டதன்னாலறிந்துகம
 லத்துடிவாரையருகமுத்துச் சத்தி

யருந்ததிகற்புக்குக்களாறுபேர்கற்பும்

பரிந்துபற்றாதென்றபகாந்து

திருந்துந்

சரவணப்பொய்கைக்குட்டவசுசெய்வீரெனதே

யரிவையரைப்போவெனறனுப்பத்

திருதுதலார

சத்தரிஷிவாக்காற்சரவணப்பொய்கைக்குள்வந்து

சத்தியமேயெண்ணித்தவஞ்செய்தா

ருற்றதெய்வ

மன்னவனுந்தேவர்களும்வந்தக்கினிபகவான்

றன்னையருகழைத்துச்சாற்றின

ரென்னவென்றும்

சூரன்செயுமிடுக்கண்சோமன்றரித்தவர்பா

னீருரைத்துமீளுமென்றார்நேசமாய்ச்

சீருடனே

செல்லுமுன்னேமாலாய்ச்சிவனுமிடப்பாக

மெல்லியலுமொன்றானவேளையிலே

மெல்லநடந்

தக்கினியோன்பொற்கதவையண்ணினுன்மெய்வெளிச்ச

மிக்கசுடர்போலேவிளங்கியதாற்

றிக்கெனவே

சங்கரநுமக்கினியோன்றன்னைக்கண்டேமனசு

சங்கோசமாய்விரைந்துதாமெழுந்தா

ரங்கவாகு

விந்துபிரவேசிக்கவீறுமெழிலக்கினியே

வந்துகையிலேந்தெனவழுத்தினு

ரந்த

வரன்வின்தைத்தாய்கிரிநின்றவக்கினியோன்றன்னைத

திரமாகவித்தவின்தைச்சீரா

யுரமாகத்

தாட்டிகமாய்க்கொண்டசரவணப்பொய்கைக்குளிதைப்

போட்டுவிடுமென்னப்புகன்றார்கள்

கேட்டவனு

மக்கணமேவிந்துதன்னையந்தச்சரவணப்பொய்

கைக்குள்விட்டுவந்தாந் கருணையுடன்

மிக்கவிந்து

மாறுகுழந்தைகளாயக்கங்கையிற்பிறந்து

மீறிவிளையாடும்வேளையிலே

கூறரிய

வீஸ்வரருமீஸ்வரியுமேகாந்தமாகமந்த
 வாசமாமந்தியில்வந்திடவே யீஸ்வரிபார்த
 நிந்தநதியிற்குழந்தையெதென்றேடேவர்பிரா
 ணுந்தன்குழந்தையென்றருண்மகிழ்ந்து வந்தையுட
 னாறுநிலையுஞ்சேர்த்தாவலுடனாசை
 மீறியெடுத்தமடிமீதில்வைத்தே யாறிரண்டு
 காலுமுருவுமிருகாலாக்கிச்சேர்த்தெடுத்து
 வேலுமொன்றாய்மிக்ககரம்பன்னிரண்டாய்ச் சிலமுட
 னாறுசிரசாய்த்தேவர்க்காறுதலையாமெனப்பே
 ராறுமுகமென்றேயரணுநாக்க வீறு
 முமையுந்திருமுலைப்பாலாட்டிக்கொடுபோஞ்
 சமையத்திலங்கேதவஞ்செய் யமைகிகர்தோட்
 சத்தரிஷிமாதரரன்றாட்டணிந்துதங்களுக்குப்
 புத்தியென்னவென்றுபுகள் ழார்க ளத்தரும்பாற்
 நிந்தக்குழந்தையெக்கேளென்னவவர்கேட்கச்
 சிந்தைமகிழ்மதலைசெப்புமன்று முந்துலகிற்
 கார்த்திகைநட்சத்தரங்கருதுவோர்தங்கள்வினை
 மீற்றியவர்கேட்டவரங்கொடுப்பேன் கார்த்திகைநட்
 கேஷத்தரப்பதவியிலேசெல்லுவீரென்றுதய
 ராற்றிமடவாரையநுப்புவித்துச் சூத்திரங்கள்
 செய்தசுவாகாடனக்குஞ்சேவித்தோர்தங்களுக்கு
 மெய்யிலங்குபீடையொடுவிக்கினங்க ளெய்துகின்ற
 போதிவையெல்லாந்தீந்துபோகச்சுவாகாளென்
 ரோதவுடனேபயங்கொண்டோடுமே யாதலினா
 லிந்தப்பெருமையும்க்கென்றவர்கொல்லச்
 சிந்தைமகிழ்ந்துசிவனுமையும் பிந்தா

திடுக்கியிருகரத்தாலேந்தியுமையான்பாற்
கொடுக்கவளர்ந்தகுமரேசா மடுக்கரையில்
வண்டாடும்பூங்கமலமா துவ்வீளாபாடிவளர்
குன்றாக்குடியிற்குமரேசா சென்றன்று
வீறுமசுரர்குலம்வோரமுத்துச்சுரனுடல்
கூறப்பிளந்தகுமரேசா தாரணியி
லற்றவர்க்குத்தாரகமாயண்டர்கனாட்டுக்குக்
கொற்றவனாய்வந்தகுமரேசா வுற்றசுட
ரம்பனையகண்ணுடையவானைகுறவள்ளியிரு
கொம்பினையர்க்கேற்றகுமரேசா நம்புதலாய்த்
தேமெடியார்தமதுசின்தைதனிலேயிருந்து
கூடிவீளையாடுங்குமரேசா தாடாண்மை
யன்றசுரர்நெஞ்சமதிர்கனகவேல்வாங்கிக்
குன்றுருவவெய்தகுமரேசா மன்று
ணலத்தையறியாச்சமணீர்நாலாயிரரைக்
கொலைக்கழுவிவிட்டகுமரேசா பலத்தெழுந்து
நீலநிறச்சேவரன்னேரித்தங்கையிற்பிடித்துக்
சோலமபிலேறுங்குமரேசா சால
மிடிதீர்த்தமரர்தமைமிக்கதெய்வலோகங்
குடியேற்றிவைத்தகுமரேசா படிபுகழுஞ்
சந்திரசேகரர்க்குந்தைதடல்செளந்தரிக்குந்
சின்தைகளிகூடவந்தசேயனே யந்தமுயர்
மாண்மருகாகங்கைகமகனவேண்மைத்துனனே
வேண்முருகாயாவருக்குமெய்ப்பொருளே காட்சே
ரொருமான்மகடனுடனுற்றதெய்வமங்கை
யிருமாதருக்குமிறைவா கருணைதரு

மும்மூர்த்திகடமக்குமூர்த்தியேநால்வேதச்
சிம்மாதனத்திருக்குந்தேவனே

செம்மைமிகு

மஞ்சமுகனுதவுமாறுமுகனேயேழு

மஞ்சலவுமங்கைமலையோனே

ரஞ்சிதமா

யெட்டானைக்கொம்பைநெஞ்சிலெற்றிரத்தனப்பந்திகளைத்

கிட்டமுடனேயழுத்துஞ்சேவகத்திற்

கெட்டியெனும்

பத்துமுடி ராவணனைப்பட்டுருவவாளிதொட்ட

கத்திரிகையோன்மருகா காவலனே

யுற்றநிலை

தன்னந்தனித்தவாக்குஞ்சாலப்பசித்தவாக்கு

மன்னங்கொடுத்தாதரிப்பவனே

யிந்நிலத்திற்

கார்த்திகைநட்சத்திரங்குதுவோர்சஞ்சலத்தைத்

தீர்த்துப்பலன்பெருகச்செய்வனே

சாற்றரிய

சட்டிவிரதந்தனையுட்டிப்போர்சுடமை

மட்டில்லாப்பாக்கியத்திலவைப்பவனே

கிட்டமுடன்

சோமவாரத்தைத்துதிப்போர்கடம்மனதி

னேமமதனைக்கொடுக்குநேயனே

பூமிபுகழ்

வெள்ளிக்கிழமைவிரதமுற்றபத்தர்கட

முள்ளத்திலேயிருக்குமுத்தமனே

துள்ளந்

தந்திமுகம்படைத்துச்சப்பாணியாயிருக்குச்

தொந்திவயிற்றேனுக்குச்சோதரா

சந்ததமுஞ்

சித்தசனார்க்குந்திசைமுகனுக்குஞ்சிறந்த

மைத்துனனாவந்தமயில்வாகனா

வெத்திசைக்கும்

வீறுதிருச்செந்தூர்மிக்கபரங்குன்றமுத

லாறுபடைவீட்டுக்கதிகாரா

நீமணியு

மக்கினிக்கண்ணைக்கையம்பதியாமீசனருள்

னைக்கனிக்குச்சுற்றிவருங்காங்கேயுா

திககடவி

மாணுக்கும்பூமிமடமாணுக்குஞ்சீதையெனு

மாணுக்குமிக்கமருகனென்றே

மீனமதித்

தேரடியினிந்நிதெல்லாஞ்செப்பினென்கேட்டுவெற்றிக்

கூரியவேற்கையார் குமரோசன்

பார

விடும்பேசனைக்கூவியிப்பொழுதேசென்றங்

கடிவாரத்தேயொருவனாரோ

திடமாகப்

பன்னுதமிழ்நம்மேற்பகர்சின்னானீவினாந்தே

யன்னவனையிங்கேயழையெனவே

சொன்னவுடன்

றக்கிடிப்பன்வந்துன்னைச்சண்முகவருத்தாரம்

வாக்குரைத்தாராயுமின் றுவாவெனவே

பாக்யமெனச்

சென்றேனவர்பாற்சிகண்டிமலையாதிபனைக்

கண்டேன்மனதுகளிகூர்ந்தேன்

கொண்டாடித்

தோத்திரங்கள்செய்தேன்சுகந்தங்கள்வீசுதிருக்

காத்திரத்தைக்கண்டேன்கருணையுடன்

போற்றரிய

செந்தாமரைத்தடமுந்திவ்யகரம்பன்னிரண்டும்

சந்த்ரோதயம்போலச்சண்முகமும்

விந்தைபெறுஞ்

சேவற்கொடியுஞ்சிறந்தமயில்வாகனமு

மூவர்மனமெச்சமுனைவேலுந்

தேவரட்ட

மாதுவள்ளியம்மைமகிழ்வினிதிருக்குங்

கோதலுதேன்வாயாந்குமரனையென்

றீதறவே

கண்டேன்மனத்திற்கவலைவறுமையெல்லாம்

வீண்டேனெனதுடலம்விம்மினே

எண்டர்பணி

கந்தாகடம்பாகதிர்வேலாகங்கைபெற்ற

மைந்தாமயூரிகிரிவாசா

நந்தாக்

கருணைக்கடலேகனிந்துருகிப்பாடு

மருணைகிரிநாதர்க்கருள்வோய்

திருவீருக்குந்

பூங்கொடியாள்வள்ளிபுனத்துக்கொருநிழலாய்
 வேங்கைமரமாகிநின்றவேலோனே பூங்கமலத்
 தண்ணிலைவன்சிறைக்குள்ளாக்கிவைத்தாய்குராவென்று
 விண்ணவர்க்குமிக்கசிறைமீட்டுவந்தா யண்ணலுக்கு
 நன்னயமாகச்செவியினற்பிரணவப்பொருளைச்
 சொன்னவனொழுஞ்சுடரொளியே என்னியின்று
 காப்பாற்றவேண்டுமென்றேன்கந்தர்திருவாய்மலர்ந்து
 வாய்ப்பாயுடைத்ததமிழ்வாணனே தாப்பாயுன்
 னூரையுமுன்றந்தையுயர்பேரையுமுன்றன்
 பேரையுஞ்சொல்லென்றூர்பிரியமுடன் சீர்பெறவே
 விறபனஞ்சேரருணைவீரபண்டாரத்தின்மகன்
 சுப்பிரமண்யனென்றுசொன்னேனா னப்போதி
 விந்தநகர்க்குன் னூரீனாங்காதங்கடந்து
 வந்ததென்னவென்றுவழுத்தினார் சந்ததமும்
 பேரகாவறுமைபுலிபோலவென்னுயிரும்
 பாகாருந்தன்மைப்பசுபோல வேகமுறும்
 துன்பக்கருடனுடன்றோயரவென்னுயிரு
 மின்பமனுவத்தினையுமில்லாமன் முன்புகண்ட
 நச்சுரவைப்பாய்ந்துநடனமிடுந்தோகையில்
 பச்சோந்திக்கஞ்சும்பழைமையைப்போன் மெச்சுசெல்வ
 மில்லாவறுமையினாலில்லாண்முன்வாய்பேசச்
 செல்லாமெனஞ்சந்தியங்கியே நல்லோர்கள்
 கட்செபைக்கேகமனங்கூடாமலேவினாந்தே
 யொடியொளித்தேனுறுகணல் வாடுவதாள்
 நாநிதொறுஞ்சென்றுநடந்துதுப்பேர்கேட்டு
 மூடர்களைப்பொல்லாதமூட்கர்களைப் பாடுதமிழ்த்

கீயாரைச்சார்ந்தோர்க்கிடுக்கண் செய்வோனாமிஃத்

தீயாரைமாறாச்சினத்தோரைப்

பேயான

சண்டாளரைப்புரட்டுச்சல்லியரையேழைமுகம்

கண்டிநங்காலுத்தக்கயவர்களைக்

கொண்டாடி

காமனென்றுஞ்சோமனென்றுங்காண்டிபனென்றும்பலத்தில்

வீமனென்றுமிக்கவிதூரெனென்றும்

பூமிபுகழ்

தென்னலென்றுமிக்கதிருடாலென்றுங்கொடைக்குக்

கன்னனென்றுஞ்செல்வக்கனகனென்று

நன்னயஞ்சேர்

மேருவென்றுங்கொண்டலென்றுமவேண்டியதெல்லாங்கொடுக்குந்

தாருவென்றும்பாடிச்சலித்தலுத்துச்

சீருயர்ந்த

மஞ்சரியடோர்பணமாய்வண்ணமுக்காந்தணமா

பஞ்சபதம்பாடியரைபணமாய்

மிஞ்சியகூடத்

தாட்டுக்கைசநாடகத்துறைக்கோர்பழைய

வேட்டியாய்ப்பத்தலுநுத்தமுடன்

சீட்டுக்

கவிக்கோவோர்நாள்வயிற்றக்கஞ்சியாய்வெண்பா

செவிக்கொடியமுததமிழஞ்சேர்ப்

புவிக்குனொரு

பாக்குஞ்ஞாவெறநிலைக்கும்டாவினைச்சொற்புகலச்

சாக்குஞ்ஞாம்பாடிச்சலிபாடி

நாக்குலர்த்து

ஏடும்புன் னுதியெழுத்தாணியுந்தேய்ந்து

பாடுமெனமுப்பரதவித்தே

யேடுமெழுதிச்

சுண்டிலிரலுங்காய்த்துத் தொண்டைகம்மல்பாடியதாற்

கண்டலல்லாலோரபலனுங் கண்டிலென்

வண்டரவர்

செப்புமுலைவேசையர்க்குந் தீக்குத்திருடருக்குந்

தப்புமுன்னே கட்டிக்கலைக்கீழாய்

மெய்ப்பூஞ்ச

லாட்டுவார்க்குஞ்சவுக்கோடைந் துமணிக்கியிற்றின்

மூட்டுவார்க்குங்கொடுப்பர்மூடரவர்

பாட்டுனர்க்கு

செய்யாரினியிவர்பாற்செல்வதிறசாற மில்லை

யையாவெனநீநன்காதரித்துத்

தொய்யாமற்

காவென்றேனப்பொழுது கந்தர்திருவாய்மலர்க்து

வாவென்றென்றோவெசனிப்பார

மேவியகீ

யெம்பாலுன்பாட்டை யியம்பினாய்வண்புலவா

வும்பாவெம்பாட்டையுரைக்கக் கீக

ணம்பாவென

நந்தையுமோர்பெண்ணைச் சடையில்வைத்தாரச்சடையி

லந்தமிலாஔமத்திலையணிந்தார்

முந்த

விடுகாட்டெலும்பை யெடுத்தணிக்தாரனநிக்

கவொயரவுகழுத்திட்டார்

திடமொடுநூர்

தொண்டர் தமையுண்டார்க்குமந்தகடனஞ்சையுண்டா

கண்டிருந்தும்பின்னோக்கறியுண்டார்

கொண்டாடிச்

சோவேடனெச்சிலுண்டார்தின் டதெல்லாம்பற்றா

லீரேழுலகுமிரந்துண்டார்

பாரதியப்

பிட்டுக்குமண்சுமந்தார் பின்னோவிறகுவிற்றார்

மட்டுக்கடங்காவனையல்விற்றார்

திட்டமுடன்

வில்லடியும்பட்டா விசையனங்கையாலொருவன்

கல்லடியும்பட்டிடம்புகண்ணினார்

நன்மதுரை

மாறன்பிரம்படியும்வாங்கினார்பாறனக்காய்

வீறிடையன்கையரிவான்வெட்டுண்டார்

கூறரிய

சூலாயுதம்படைத்தார்தொல்வேடன்றன்செருப்புக்

காலாலுதைக்கக்கனிந்திருந்தார்

சீலமுடன்

மாடெடுக்கப்பெற்றார்மருட்கொண்டார்தில்லைதனி

லாடெடுத்தாரெனறுபெயராயினார்

தாடாண்மை

யும்பர்தொழுங்குற்றாலத்தனிலுயர்ந்திருக்குங்

கும்பமுனிகையாற்குறுகினார்

செம்பும்

வேதன் சிரசிலொன்றைவெட்டினார்மன் மதனைப்
பாதாநிகேசமெல்லாம்பார்த்தெரித்தார் குதாய்த்தேர்
வண்டிற்காலிற்சோமன்மைந்தனையும்போட்டரைத்தார்
சண்டனெனுமேமன்றினவதைத்தார் சென்றெதிராய்
முப்புரத்தைவென்றகதைமூவுலகிலுள்ளவர்கள்
செப்புகின்றார்கேட்டாறசிரிப்பாமே யிப்படியென்
றந்தைபிரபலங்கடாயார்வளப்பமதை
யுந்தனுக்குச்சந்தேயுரைக்கக்கேள் பிந்தாம
லம்பலத்திலாடினா ளம்புவிக்குந்தாயானாள்
கம்பநதியிற்றவசுகைக்கொண்டாள் கும்ப
முலைகளுமூன்றானுண்முனைப்புவித்தோல்பார்த்தாண்
மலையரையனுக்குமகளானாள் பலவலைஞர்
சாதியிற்சேர்ந்தாள்சத்திதானென்றாளம்மலைமேற்
திதறவேவீற்றிருக்குந் தேவியத்த மொது
முருமாறியேகுறத்திக்கொப்பாகச்சென்று
கருமாறியேகைக்கொடுத்தாள் பரிவாகச்
செல்லாயிரங்கோடிச்சீவர்க்கிருநாழி
நெல்லாற்படியுளந்தரீலியென்பர் சொல்லுவதென்
றந்தைபட்டபாடனைத்துந்தாயார்க்குண்டேபுலவா
வென்றமையன்செய்தியியம்பக்கேண் முந்தவன்னை
தந்தைக்குமுன்பிறந்தார்தந்திமுகமாயினார்
விந்தைப்பெருச்சாளிமேற்கொண்டார் முந்த
வாதக்காலானர்வயிறுபெரிதானார்
பாதைகுளம்வீதிபலவிடங்கண் மீதிருந்தே
யன்னையைப்போற்பெண்டேடியாயுசமாய்மனதி
யுள்ளரிமத்தனிவாட்கார்த்தார் பின்னையென்றன்

மாமன் வரலாற்றைவழுத்தக்கேளுந்திதனிற்
பூமனையும்பெற்றூர் புவிபுரக்க

நேமி

பதித்தார் துளசிதனையணிந்தார்பாம்பை
மிதித்தார்பாலாழிமேன்மெள்ளக்

குதித்தோ

ராலிலையின்மேற்றுயின்றாவையுமேயோட்டிவருங்
கோலிலையும்பள்ளிகொண்டார்கூசாமற்
மனையாளெருஞ்சில்வைத்தார்மாமோகினியா
யேனையின்வவரோடிணங்கிக்

சால

கனமாய்

அரியரபுத்தன்னென்றேயாண்பிள்ளைபெற்றார்
தெரியாதபோகளுண்டோசெப்பும்

பெரியதொரு

ஆடகனைக்கொன்றங்கவன் குடலைமாலையிட்டிக்
கூடிருக்கரத்தங்குடித்துவிட்டார்

கோடியெனு

மாய்ச்சிமுலைப்பாலையுண்டாராவலடங்காமற்
பேய்ச்சிமுலைப்பாலுயிழித்துண்டா

ராய்ச்சியர்கள்

பாடிதனிலுள்ளோர்பாற்பொங்கலிட்டதெல்லாவ
கூடியுண்டார்பாற்றயிருவகொள்ளையுண்டார்

நாடரிய

மண்ணையுண்டார்பாடிமடவாரறியாமற்
கண்மருட்டியாட்டைக்களவாண்டார்

வண்மை

குருந்தேறிக்கொண்டார்குதிரைகிடையாமற்
பருந்தேறிக்கொண்டார்பகட்டாய்

வருந்தாமல்

காய்ச்சியபாற்றண்ணைக்களவாண்டுதன்னுடைய
வாய்ச்சிகைபாற்கட்டுண்டடியுண்டார்

கூச்சமின்றி

யாடவராய்மிக்கபதினூயிரமாதர்க்
கூடியேமிக்ககளிகூந்தார்

மோடிசெய்த

மாமனையுங்கொன்றுவிட்டார்கஞ்சகமாயண்ணையும்
பூயிபிரதக்ஷணமாய்ப்போகவிட்டார்

நேமி

பாணுதனைமறைத்தார்பார்த்தனுக்குத்தேரோட்டிக்
 கானிலுரையவரையுங்காத்திருத்தார் மேன்மையுடன்
 சொல்லவொணவஞ்சத்தூரியோதனாகினைக்
 கொல்லவகவிவரங்கூறினார் சொல்லுவதென்
 பாரினிலேபுரட்டுப்பண்ணியநிஷ்டரெமெல்லாம்
 யாரும்றிவார்களதுவல்லாம் சீர்கிழவிக்
 கூலுநிமிரக்குறித்தெய்தார்மாரீசன்
 மாணையெய்தார்தென்னிலங்கைவாழரக்கன் சானகியைக்
 கொண்டேகமிக்கசிறைக்கோலமுற்றபெண்ணைநத்திச்
 சென்றழைத்துக்கொண்டவகைதீராதே வண்டரன்று
 நாட்டிவருக்கொட்டாமன்றிதுதாயார்வனத்தி
 லேட்டிவிட்டார்கண்மூன்றுலகறியப் பூட்டகமா
 வஞ்சகப்போராய்மன்றத்துவாலியைக்கொன்றார்காட்டிற்
 றஞ்சமற்றபெண்பிளையைச்சுக்கரித்தா ரஞ்சிதமாய்க்
 கல்லைப்பெண்ணக்கிவிட்டகாலந்திரன்செய்தி
 சொல்லத்தொலையாதேசொற்புலவா நல்லதினி
 யெந்தனியற்செய்தியியம்பக்கேள்யாவருக்கும்
 கந்தனைன்றுபேரானேன்சுவரைப்போன் முந்தமுந்தக்
 கோழிபிடித்தேன்குறத்தினைமாலையிட்டேன்
 பேழைவயிற்றனுக்குப்பின்னானே னீள்கூந்தல்
 வேடிச்சிக்காய்வனத்திலேவெண்கைமரமாகியல்
 வாடிக்கைமாதருக்குமாலானே னுடறியத்
 தந்தைக்குபதேசஞ்சாற்றினேனப்பனுக்கு
 வீந்தைக்குருக்கனென்றார்மேதினியோர் தந்தைவெருண்
 டானுலம்பிண்டையதிகப்பரசக்கியென்று
 மீள்க்கினைவெடலிலவிட்டிவிட்டார் நானிலத்திற்

தேர்பிறவியானேன் சிவிகைதனிலே ஹவர்முன்
கூர்மயின்மீதேறிக்கொண்டிருந்தேன்

சாரமாய்

வெண்ணீறணிந்தேன் மிகுகடப்பந்தாரணிந்தேன்
கண்ணீராறானேன் கருணையுடன்

பண்ணுகவிக்

காம்புவவாகேட்டிலையோ வாண்டி தனையடித்தாற்
சாம்பர்பறக்குமென்பார்தாரணியின்

மகம்பழத்துக்

காகவேநான்கைலையம்பதியைச்சுற்றுமுன்னே
தா கத்தாலென்றமையன் றந்தைதனை

வேகமாய்ச்

சுற்றியடிபணிந் துகுதக்கனியதனைப்
பற்றிக்கொண்டார்நான் பதறியே

மெத்த

வருகோபத்தாலேமாதாபிதாவைவிட்டுத்
திருவாவின் குடியிற்சென்றேன்

பரிசுரம்

வண்ணைவந்தாடுவென்னையழைத்தாடுவொருதரமே
யென்னபிள்ளாய்செய்தகுறையென்ன

முன்னஞ்

சகிப்பாரிலையா தமையன் புசித்தாற்
பகைப்பாரோமாம் பழமோபாரந்

தெகிட்டரப்

பழநியெனவேபகர்ந்தாளதனாற்

பழநியென் றும்பேரானேன் பண்பாய்

விழுவார்

மலைவாயலவாயில் வாழ்க்கையுற்றேன் பின்னுஞ்
சொல்லவேண்டுமென்றாற்றொலையா

நிலையிருப்பு

வேலொழியவென் னையிலவேறுபொருளுண்டானாம்
சாலவுரைப்பாய்நான் தருகிறேன்

ஞாலமிசை

பங்கமில்லநாங்கன்பட்டபாடெல்லாமுன்னிடத்தில்
சங்கதியாய்ச்சொன்னேன் தமிழ்ப்புலவா

வெங்கன்பிழைப்

பிப்படியெல்லா மிருக்கவென்பா லிஷன் றுயர

மெப்பழித்தொல்வாயென்றியம்பினு

தமிழ்

துப - மத்தளத்திடைப்போயுற்றதுயர்சொன்ன
 வருமைக்கிணையென்றதிசயித்துக் கருணையுடன்
 தாமரை சூழ்வாவிதனிற்போனவண்டுகஞ்ச
 மாமதுவைத்தானுமுண்ணுமற்போமோ நேமியினுன்
 மாலுக்காகப்பயந்துவந்துதஞ்சமென்றுசொல்லச்
 சீவகுஞ்சச்சேத்திரன்றனக்காய் ஞாலமிசைத்
 தாராருள்விசயன்றாமோதரனுடனே சீர்முனியைக்
 போராடிக்காத்ததுவும்பொய்யலவே
 கீர்க்கும்வகைக்கரனார்காலன்றினையுதைத்து
 மார்க்கண்டனைக்காத்தவாறுபோற் நீர்க்கமுட
 நெண்ணையடர்கவிகளெல்லாந்தீர்த்துப்பவிஷ்டு
 தண்ணைக்கொடுப்பாய்தயாபரா வண்ணெத்யவம்
 நீயெயெனக்கல்லாநீடுகதியில்லையென்றேன்
 மாயேன்மருகன்மனமகிழ்ந்து நேயமுடன்
 தன்மையதாமோதனக்குவந்தகார்யமநிற்
 பின்னுக்குவாக்குவரோபேருலகி னன்னயமாய்
 மிக்கசனமாய்த்தனதுவீட்டில்விருந்துவந்தாற்
 பக்கத்திற்றள்ளுவதுமப்பண்பலவே யக்கதைபோ
 னம்மாலழைத்தகவிநாவலாவுண்ணைநான்
 சும்மாவிடாமலொன்றுசொல்லக்கே ணம்மடியார்
 பார்த்திவர்காலிரிப்பூம்பட்டினத்தின்முன்னையசியர்
 கோத்திரத்தின்மிக்ககுபேரனைப்போல் வீற்றிருக்கு
 மந்நாளிற்பாண்டிநகர்க்கானருடிவேண்டிமென்று
 தென்னாடன்றேசிகர்பாற்சென்றுரைத்து முன்னுன்
 மெத்தவுபசாரம்வேண்டுவதெல்லாமுரைத்துச்
 சித்திநீரும்புதற்குச்செய்திசொல்லிச் சந்தியமாய்த்

திங்கள் கதிருள்ள மட்டுந்தேசிகளோயென்றாட்டி
 லுங்கண்மரபிற்கொருக்காலும் பங்கம்
 வரவொட்டேனென்றுவலதுகையைக்கொடுத்தே
 யிரவியொனிர தத்திலேற்றிப் பரிவாய்
 வளமையுடனழைக்கவந்தேனலமா
 விளைசை மாதைப்பதியிருந்தார் களிகூர்ந்தே
 யஞ்செழுத்தையுட்செவிப்போரல்லும்பகலுமெனை
 நெஞ்சில்விட்டுநீங்காதநிண்ணயத்தா ரஞ்சிதமாய்த்
 திருமாற்கடிமைசெய்வோர்தெய்வமெல்லாமொன்றென்
 றுரிமையுடன்போற்றிவளர்வுற்றோ ரிருகிதியம்
 வேண்டினாருக்குதவிமிக்ககனத்தைப்பெற்றோர்
 பாண்டிநாடான்வோன்பதம்பணிவோர் கீண்டபுகழ்த்
 தேசாதிபர்புகழுஞ்செய்யதிருப்புனவை
 யாசானழகரடிபணிவோர் நேசமுட
 னன்னைதந்தைதெய்வமுதலாசானிப்போற்றுதலாய்
 மன்னவரைக்கூடவணங்காதார் முன்னுயர்ந்த
 மேருகிரியுரைத்தும்வேழந்தனைநிறுத்தும்
 பேருலகின்மிக்காண்பேராளர் யாரு
 மதிசயிக்கக்காவேரியாறுதனைப்பஞ்சப்
 பொதியாலடைத்தபுகழாளர் மதியாற்
 கடலிலெறிந்தபொன்னைக்காசினியோர்தாமெச்
 சிடவழைத்தவேலேலகிங்க நெடுங்கிணற்றில்
 வீம்புக்குத்தன்வீட்டில்வெள்ளாட்டிபாற்சவடி
 தாம்பிட்டுநீரிதைத்ததாஷ்டியர்க டேம்பவே
 கல்பாணவாயிலிலேகாவணக்காலுக்குயர்ந்த
 நுல்பவளந்தாலதனைநாட்டினோர் வல்லிரவில்

அவெள்ளிதீனவாங்கிவிடவக்கணமே பொற்கதவுகாட்டிப் பூகழ்படைத்தோ	ரிப்புவிடில்
சீரகப்பூந்தாரணிந்தோர் இங்கக்கொடிபடைத்தோர் காரிணையாச்செம்பொன்கலிக் கோவார்	பார்புகழுந்
கத்தனினைசைக்கையநாதனாயும் நித்தியகல்யாணியையுநஞ்சில்வைப்போர்	நத்தினரை
யாட்கொண்டநாதருடனஞ்சிவபுரத்தீதவி தாட்கமலம்போற்றிவளர்தாட்டிகர்கள்	வேட்காம்
வடிவாரூம்பேட்டைவளரொளியோர்மிக்க வடிவுடையானைப்பணியுமாண்பார்	படிபுகழுந்
தென்னுதமிழ்சேர்திருவேளுர்க்கற்பகமாம் விள்ளையாரைப்பணியும்பேராள	ரள்ளிநிதி
செய்யுநியமச்செயங்கொண்டசோளீசர் நையல்செளந்தரியைத்தாள்பணிவோர்	நையமகிழ்
பூவுடையவூரிற்புகழ்தேசிகரடியோர் பாவுடையமாதினடிப்பணிவோர்	தேவாபுகழ்
வேலினமரின்மிகுத்தகண்டசுரொடு சூலவுங்கமாட்சியிருதாள்பணிவோர்	மேலிப்படை
கான்றோன்றியீசரையஞ்சங்கரியையுட்போற்று மான்மதஞ்சேருந்தாவமார்பார்	தேன்சிறந்த
மாதைப்பதியில்வளருமைஞ்ஞாழ்நீசர்மகிழ் நாதல்பெரியவனைக்கைதொழுதோர்	சாதகமாய்
ராசசிங்கம்வாழ்ப்புமிநாதர்சிவகாமியையும் நேசமுடன்போற்றிநிறைந்திருப்போர்	வாசனையார்

நானிலத்தோர்கொண்டாட நம்மிடத்தினிமித்தம்

தானமடங்கட்டிவைத்ததானானர்

பங்கம்

திருவாவினன்ருடியிற்சென்றெதிர்சென்றே

தருவாய்க்கொடுக்கும்ன்னதானார்

புகழைய

நாடறியப்பூவுலகினான்முந்திரிசென்றே

கோடியளிக்குங்கொடைபாணார்

தேடிநிதி

மாயேஸ்வரர்பூசைமஞ்ஞதானார்

சேயார்மும்மூர்த்தியிதிருவாசம்

மாயாத

வூருணிகள் கூப்பினைவந்தபுண்ணிமிக்கதர் மங்

தாரணியிற்செய்திவந்தபுருஷர்

வாரஞ்

செகரத்தானார்வந்ததந்தியமயோலேழு

சகரத்தானார்வந்ததந்தியமயோலேழு

மிகவவர்கள்

திருவாவினன்ருடியிற்சென்றெதிர்சென்றே

தருவாய்க்கொடுக்கும்ன்னதானார்

பூரணமாய்க்

நானிலத்தோர்கொண்டாட நம்மிடத்தினிமித்தம்

தானமடங்கட்டிவைத்ததானானர்

ரணவர்களுங்

திருவாவினன்ருடியிற்சென்றெதிர்சென்றே

தருவாய்க்கொடுக்கும்ன்னதானார்

கொண்டாடி

நானிலத்தோர்கொண்டாட நம்மிடத்தினிமித்தம்

தானமடங்கட்டிவைத்ததானானர்

ளிந்நேரஞ்

செல்லுவாயென்றுதிருமுகந்தந்தென்னே

வல்லுவாயென்றுதிருமுகந்தந்தென்னே

சல்லதென்றே

யின்கிதமாய்மெய்கூர்ந்தினிதாய்நடந்துகொந்த

மங்கலத்திற்சென்றேன்வணிகேசர்

சங்கதியாய்க்

